

Týdeník Mělnicko č.24/2012

Z MĚSTSKÉHO PROSTŘEDÍ NA SAMOTU JAZZOVÉ ZAHRADY

Manželé Jarka a Antonín Šilhavých dovršili svůj projekt vybudování jazzové zahrady tím, že se tam z Neratovic i s celou rodinou přestěhovali. U příležitosti XXIV. Salonu tradičního jazzu, který v květnu probíhal nejen v jazzové zahradě na Staré Štaci, ale přímo v prostorách centra Neratovic, jsem zapředla rozhovor s oběma manželi o historii tohoto jejich skvělého projektu.

Koho to napadlo v těchto prostorách vybudovat jazzovou zahradu?

Odpovědi se pohotově chápe Jarka. „To jsme jednou jeli okolo a Toník povídá: Podívej, to je krásné místo, kde by se dalo něco podnikat s kapelou. A protože u něho od nápadu k činu není nikdy daleko, tak jsme se do toho pustili.“

Měli jste vzor, jak by taková jazzová zahrada měla vypadat?

„Jednou jsme hráli s naší kapelou Revival Jazz Band v Německu za Mnichovem, v malém městečku Stamberg,“ odpovídá na můj dotaz Antonín. „K našemu překvapení tady byla stejná zahrada, stejné nádraží, snad jenom o jedno okno a jeden modul menší. A tato jazzová zahrada jim tady fungovala bezvadně. To bylo to konečné rozhodnutí, že podobnou zahradu vybudujeme u nás na onom, dopředu vyhlédnutém pozemku – tehdy majetku Českých drah, vedle lokálky Neratovice – Kralupy nad Vltavou se zrušeným nádražím Na Staré Štaci. Nejprve jsme museli zakoupit všechny budovy. V předu strážní domek – dnes je tam vetešnictví, nádražní budovu a další domek, ze kterého stály pouze tři obvodové zdi. Až potom došlo k odkupu pozemku. Bylo to neuvěřitelné, schvalovala to tehdejší vláda a na všech formulářích bylo více jak devadesát razítek.“

Jak dlouho trvalo vybudování jazzové zahrady? Pomáhaly vám s tím stavební firmy?

„Do celého budování jsme se pustili sami dva. Já jsem vystudovaný stavař, a tak jsem si s tím věděl rady. Než to bylo provozu schopné, strávili jsme na tom bezmála pět let. Od roku 1994 – koupě pozemků až do roku 1999, kdy proběhla kolaudace a v září první koncert. Pozemek byl zarostlý křovím, samý hrbol. Museli jsme udělat terénní úpravy, cesty, trávníky parkoviště, oplocení, přivést vodu, vybudovat jeviště, taneční parket, hlediště, WC, bar, gril apod. Postupně jsme posháněli vybavení a dekorace, které k takovémuto zařízení jsou nezbytné. Následovalo vysazení stromů, keřů a živých plotů, výsadba květin a závěrečné úpravy.“

Kdy jste se nastěhovali a jaké tomu předcházely investice do zchátralé nádražní budovy?

Odpovídají oba manželé. „Nastěhovali jsme se zhruba před třemi roky. A investice? Dali jsme do renovace vše, co jsme měli, včetně aut, která jsme prodali. Když jsme s renovací začali, byla budova natolik zchátralá, že jsme z přízemí viděli až na půdu. Ale zdaleka to ještě není hotové.“

A jak se vám na samotě žije?

„Všechno má své pro a proti,“ ochotně se odpovědi ujímá Jarka. „V létě je to prima. Horší už je to v zimě, kdy se musí topit. Topíme v kamnech, a tak nejtěžší je chodit pro uhlí.“ A Tonda dodává: „Nic ale nemůže vyvážit náš splněný sen. Propojení našich profesí muzikantů s tímto areálem, který se stal v Neratovicích dalším kulturním a společenským střediskem s hlavním

důrazem na hudbu a především na její jazzovou složku. Oba dva jsme i nadále aktivními muzikanty, jezdíme s kapelou na různé festivaly doma i do zahraničí. Před nedávnem jsme například hráli na křtu desky Karla Gotta a Miroslava Donutilla."

Co dodat? Mnozí z nás bychom mohli manželům Šilhavým závidět jejich vitalitu a aktivní život v důchodovém věku. Jejich jazzová zahrada slouží široké veřejnosti k pořádání nejrůznějších akcí od rautů až po společenské události firem, podniků nebo rodinných událostí. Každý pátek a sobotu jsou zde hudební programy – pátek většinou country a v sobotu jazz. Pořádají se tu nejrůznější hudební festivaly. Doplnkovou činností jsou sportovní aktivity v Adrenalin Jazz Garden.

Manželům Šilhavým přejme, aby jim jejich vitalita a muzikantské nadšení vydrželo co nejdéle.
text a foto: Jana Kočová

Více zde: <http://www.jazzova-zahrada.cz/napsali-o-jazzove-zahrade/tydenik-melnicko/>